

Otso Hyttinen

II Kuvapareja

2022

Honkila Merja

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

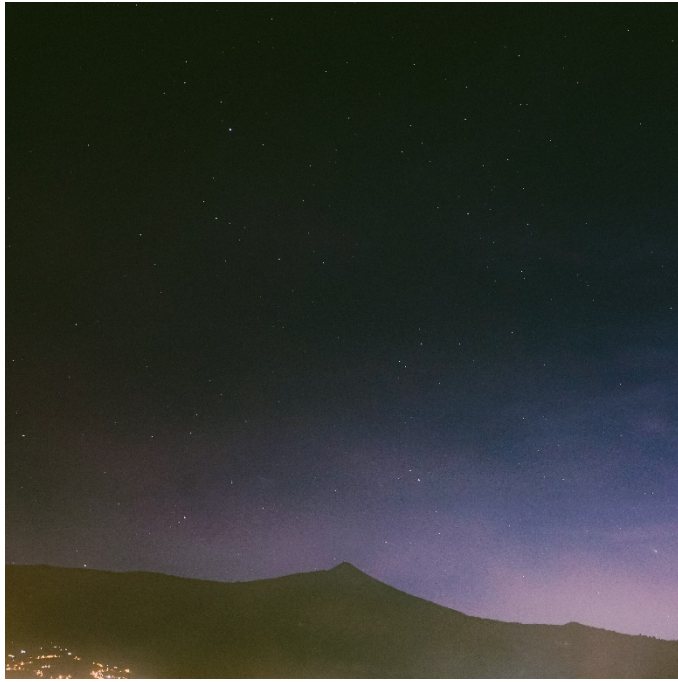
Lopputyö

Sara Hildén-akatemia

Esipuhe

Olen harrastanut koko lapsuuteni kuvataiteita. Aloitin Sara Hildénin taideakatemiaan 7-vuotiaana ja siitä lähtien olen kokeillut monenlaisia eri taidemuotoja maalauksesta keramiikkaan, mutta mikään muu taidemuoto ei ole resonoinut kanssani samalla tavalla kuin valokuvaus. Erilaisten hetkien ja tunnetilojen ikuistaminen kuviin on aina ollut minulle kiehtovaa ja kuten sanottua, yksi kuva kertoo tuhat sanaa. Kuvataiteen ohella olen koko ikäni harrastanut musiikkia. Olen soittanut 11 vuotta kontrabassoja ja 4 vuotta sähköbassoja ja mielestäni valokuvaus ja musiikki menevät ikään kuin käsikädessä. Molemmilla ilmaistaan erilaisia tunteita mutta vain eri aistein. Koen hyvien valokuvien olevan kuin musiikkia silmille. Kuva ikuistaa tunnetiloja, paikkoja, aikoja ja muistoja, kokemuksia ja ajatuksia. Sillä voi saada jokapäiväisen elämän näyttämään taianomaiselta ja nostalgiselta.

Esikuvia valokuvauksessa minulla ei oikein ole. Olen perehtynyt joidenkin valokuvaajien töihin sosiaalisessa mediassa, kuten vaikka Peter McKinnon ja northborders Instagramissa. Kumpikaan heistä ei oikein kuvaa samalla tyyllillä kuin minä, mutta he alkujaan innoittivat minut aloittamaan valokuvauksen. Heidän kuvissaan on hieman kaupallinen tuntu. Korkeat kontrastit, idylliset maisemat, kalliit autot ja kiinnostavat värit. Alkuun itsekkin pyrin kuvamaan ja editoimaan samalla tyyllillä, kunnes huomasin että kyseinen tyyli ei sopinut minulle, joten lähdin jalostamaan tekniikkaani ja lopulta päädyin filmimäiseen editointi tyyliin. Pienet kontrastit, usvainen ja rakeinen pinta ja nostalginen sekä satumainen tuntu kuviini sopii minulle paremmin. Kuvissani värit ovat erittäin suuressa osassa. Monissa kuvissa on nähtävissä koko kuvan kattavia väriteemoja ja toisissa kuvissa olen taas korostanut helposti huomaamatta jääviä värejä.



Kuva 1. Kuvassa korostin violetteja ja sinisiä sävyjä, jotka lisäsivät kuvaan tunnelmaa.



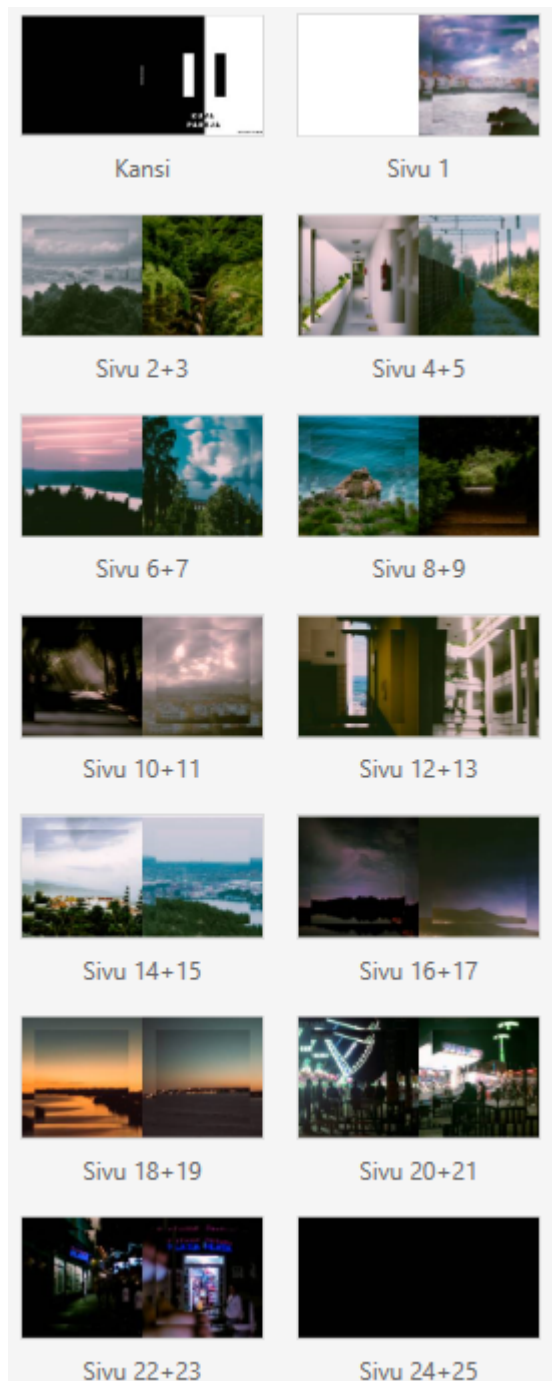
Kuva 2. Korostin koko kuvassa vihreitä sävyjä, mikä antoi kuvalle satumaisen tunnelman.

Tavoitteena oli luoda kuvakirja joka herättäisi lukijassa tunteita ja ajatuksia hetkestä. Kuvaparien ideana on pysäyttää katsoja vertailemaan kuvia ja niiden kuva-aiheita. Kuvapareista voi huomata samoja muotoja, värejä tai vastavärejä, tunnelman samankaltaisuuden tai nopeasti ohi menneen hetken. Nämä

tavoitteet saavutin useamman kuvaparin kohdalla ja siksi mielestäni lopputyöni onnistui hyvin.

Valmiin teoksen kuvaus

Lopputyöni on valokuvakirja johon olen koonnut erilaisia kuvapareja joita yhdistää muodot, paikat, ajat, värit tai niiden vastakohtaisuus. Jokainen aukeama on oma pieni teoksensa ja kokonaisuutensa. Eri aukeamalla on aina oma tunnelmansa ja viestinsä joita kuvat välittävät, joten teos ei ole yksi iso kokonaisuus vaan kokonaisuus, joka koostuu useasta kuvaparista. Kuvat ovat otettu ympäri maailmaa eri vuodenaikoina, ja muokkauksessa käytin inspiraationa vanhoja filmivalokuvia. Tämän takia kuvien muotokin on neliö. Sivun keskellä on kuva ja sen takan loput sivusta täyttää sama kuva, mutta sumennettuna. Tämä mielestäni korostaa kuvaa ja antaa sivuihin hieman syvyyttä. Ensimmäisellä sivulla olevassa maisemakuvassa käyttämäni tekniikka onnistui hyvin, ja siksi olen nostanut sen kuvaksi yksi.



Kuva 3. Kuva aukeamista. Työn nimessä roomalainen numero II, koska se kuvaa pareja.

KOHDERYHMÄ:

Aloitus

Minulla oli paljon aikaa kehitellä ja miettiä lopputyötäni. Aloitin 2021 kevät lukukaudella ja jatkoin työn tekemistä 2022 kevät lukukaudelle asti. Eli aikaa minulla oli puolitoista vuotta. Siinä ajassa ideani ja tyylini ehti kehittyä ja

muovautua paljon. Alussa kuvani olivat muokattu tyyliin josta puhuin Esipuhe kappaleessa. Lopulta kun kuvat eivät miellyttäneetkään minua, aloin mieltiä tarkemmin omaa tyyliäni ja lopulta päädyin filmityyliin.

Lopulta suurin vaikeuteni oli päättää millä perusteella ryhmittelin ja järjestäisin kuvani kirjaan. Piti myös käydä kuvakirjastoani lävitse ja valita sieltä lopulliseen ideaani parhaiten sopivat kuvat. Olin ottanut paljon kuvia, mutta koska tyylini matkalla muuttui, osa kuvista ei enää toiminut kirjassa.

Tavoitteena oli luoda kuvakirja joka herättäisi lukijassa tunteita.

Oppimistavoitteena oli löytää oma kuvaustyylini, tapani muokata kuvia ja oppia tekemään valokuvakirja. Aikataulullisesti alkuun ajattelin, että ensimmäisen puolivuotta käyttäisin ideani kehittelyyn, harjoittelisin kuvanmuokkausta ja seuraavan vuoden keräisin lisää kuvia ja rakentaisin kuvakokonaisuuksia.

Työskentelyprosessi

Kuvia otin Sony a7II kamerallani erilaisten linssien kanssa. Pimeä kuvissa käytin enimmäkseen 70mm f0.9 linssiä, jonka tarkentaminen oli erityisen vaikeaa. Siksi esimerkiksi sivujen 22 ja 23 kuvat ovat hieman sumeita. Suurimassa osassa kuvista on ainoastaan luonnonvalo, mutta sivuilla 20-23 on ympäristöstä tuleva keinovalo.

Projektin aloituksen jälkeen, kun minulla oli jo paljon kuvia otettuna, piti keksiä kuvien ryhmittely. Aluksi ajattelin, että kuvat voisi vaikka ryhmitellä vuodenaikojen mukaan, mutta tämä idea joutui lopulta roskakoriin, koska se vaikutti tylsältä. Muitakin ideoita pyörittelin ja kokeilin, mutta eräänä päivänä näin sosiaalisessa mediassa kuvan missä oli sama kuva sumeana taustalla, ja tästä sain inspiraation omien sivujen ulkonäköön. Tiesin että filmityyppinen muokkaus sopisi hyvin moniin ottamiini kuviin.

Lopulta ainoa asia joka puuttui oli kuvien ryhmittely. Selatessani kuvia vertasin kahta kuvaa (sivu 2 ja 3) ja tajusin että kirjani tulisi koostua kuvapareista ja niiden vertailusta. Kuvat ja ideani oli valmis joten aloin asetella niitä ifolorin tekemään sovellukseen kuvakirjan tekoa varten. Tämä vaihe olisi minun pitänyt aloittaa aikaisemmin ja kuvakirjan ohjelmaa hyödyntää jo suunnittelu vaiheessa. Palvelussa oli minimimäärä sivuja mitä kirjassa piti olla, jolloin jouduin lisäämään kuvia ja kuvapareja joihin en itse ole täysin tyytyväinen. Palveluun ja sen mahdollisuuksiin asetella kuvat olisi siis pitänyt tutustua ennen kuin valitsin kuvani.

Paljon kuvia jäi käyttämättä, koska muokkaustyylini muuttui ja en alusta asti tiennyt kuvakirjani teemaa. Kuvat olisi ollut hyvä ryhmitellä heti ottoprosessin jälkeen paremmin. Nyt kuvia oli paljon matkoilta ja niiden joukosta työhön sopivien kuvien hakeminen oli hidasta.

Itsearviointi

Teos onnistui hyvin vaikka en olekaan täysin tyytyväinen jokaiseen aukeamaan ja kaikki kuvat eivät ole aivan täydellisiä. Yllä jo mainitsemani pimeässä kuvaus vaatii vielä harjoittelua. Onneksi työtä tehdessä oli aikaa, niin ehdin pohtia tyyliäni, kuvien muokkausta ja pallotella ideoita kuvapareista.

Valokuvausta voi harrastaa kaikki kännykkäkameroiden ansiosta. Hiekkapojat oy:n nettisivuilla määriteltiin hyvin taiteellinen valokuvaus, jonka alle lopputyöni sijoittaisin: "Taiteellinen valokuva erottuu joukosta nimenomaan yksityiskohtiensa, kontekstinsa ja merkitystensä avulla. Valokuvasta tekee taidetta kameran takana seisovan taitelijan visio ja näkemys; Usein taidevalokuva ylittää paljon tilannevalokuvaa kauemmas."

Tulevaisuudessa aion jatkaa valokuvaamista harrastuksena. Haluan kehittyä vielä paremmaksi eri kameroilla kuvaamisessa. Olen lähiaikoina alkanut opettelemaan filmikameralla kuvaamista, jonka tekniikasta haluan oppia vielä enemmän.

Lähteet:

<http://hiekkapojat.fi/mika-tekee-valokuvauksesta-taidetta/>